

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

ערכין-המקדיש שדהו	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא	[ר"א]										◆
מחרים אדם מצאנו ומבקריו, ומעבדיו ומשפחתיו הכנענים, ומשדה אחותו, ואם החרים את כולם - אינם מוחרמים, דברי ר"א.	רבי אלעזר בן עזריה:										◆
מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחרים כל נכסיו, על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו.	מנא הני מילי?										^
(ויקרא כ"ו) מכל אשר לו - ולא כל אשר לו, מאדם - ולא כל אדם, מבהמה - ולא כל בהמה, משדה אחוזה - ולא כל שדה אחוזה יכול להחרים, ואם החרים יהו מוחרמין? ת"ל: אך כל חרם, דברי רבי אלעזר.	דתנו רבנן: [רבי אלעזר]										◆
מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחרים כל נכסיו, על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו.	ר"א בן עזריה:										◆
וצריכא, דאי כתב רחמנא מכל אשר לו, הוה אמינא: כל דאית ליה לא לחרים, אבל מין אחד ליחרמיה כוליה, כתב רחמנא מאדם - ולא כל אדם ואי כתב רחמנא מאדם, דלא סגינא ליה בלא עבודה, אבל שדה סגינא ליה בדיסתורין ואי אשמעינן הני תרתי, משום דהכא חיותא והכא חיותא, אבל מטלטלין ליחרמינהו כולהו, צריכי.											◇
מבהמה למה לי?											◇
יכול יחרים אדם בנו ובתו, עבדו ושפחתו העבריים, ושדה מקנתו? תלמוד לומר: בהמה, מה בהמה יש לו רשות למוכרה, אף כל שיש לו רשות למוכרה.	לכדתניא:										◇
והלא בתו קטנה יש לו רשות למוכרה, יכול יחרמינה?											◇
תלמוד לומר: בהמה, מה בהמה יש לו רשות למוכרה לעולם, אף כל שיש לו רשות למוכרה לעולם.											!
מה אם לגבוה אין אדם רשאי כל.	רבי אלעזר בן עזריה:										■
היינו ת"ק											◇
איכא בינייהו דרבי אילא											!
באושא התקינן, המכבזו אל יבזבו יותר מחומש.	דאמר רבי אילא:										!
מעשה באחד שבקש לבזבו יותר מחומש, ולא הניחו לו חבריו, ומנו? רבי ישבב											○
רבי ישבב, ולא הניחו לו חבריו, ומנו? רבי עקיבא.	ואמרי לה:										○
המחרים בנו ובתו, ועבדו ושפחתו העבריים, ושדה מקנתו - אין מוחרמין, שאין אדם מחרים דבר שאינו שלו.											■
הכהנים והלוים אין מחרמין, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◆
הכהנים אין מחרמין - שהחרמין שלהן, והלוים מחרמין - שאין החרמין שלהן.	רבי שמעון:										◆
נראין דברי רבי יהודה בקרקעות, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי אחוזת עולם היא להם, ודברי ר"ש במטלטלין, שאין החרמין שלהן.	רבי:										■
ור' יהודה, בשלמא כהנים אין מחרמין שחרמין שלהן, אלא לויים, בשלמא מקרקעי לא מחרמי, דכתיב: (ויקרא כ"ה) כי אחוזת עולם היא להם, אלא מטלטלי ליחרמין											◇
אמר קרא: (ויקרא כ"ז) מכל אשר לו ומשדה אחותו, מקיש מטלטלין לקרקעות.	[רבי יהודה]										!
ורבי שמעון, בשלמא כהנים כדאמרן, אלא לויים, בשלמא מטלטלים לחרים דלא מקיש, אלא מקרקעי אמאי? הכתיב: אחוזת עולם היא להם											◇
מאי מחרמין נמי דקאמר? מטלטלי.	[רבי שמעון]										!
נראין דברי רבי יהודה במקרקעי ודברי רבי שמעון במטלטלי, מכלל דרבי שמעון מקרקעי נמי קאמר	והא מדקתני סיפא, אמר רבי:										◇
נראין דברי רבי יהודה לרבי שמעון בקרקעות, שאף ר"ש לא נחלק עליו אלא במטלטלין, אבל בקרקעות מודה ליה.	הכי קאמר, אמר רבי:										!
החרים מטלטלין - נותנן לכל כהן שירצה, שנאמר: (במדבר י"ח) כל חרם בישראל לך יהיה	ר' חייא בר אבין:										■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המקדיש שדהו	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
החרים שדותיו - נותנן לכהן שבאותו משמר, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו, וגמר לכהן לכהן מגזל הגר.	[ר' חייא בר אבין]:										◊
והתם מנלן?											⋈
(במדבר ה') לה' לכהן - קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמר	דתניא:										◊
אתה אומר: לכהן שבאותו משמר, או אינו אלא לכל כהן שירצה?											⋈
כשהוא אומר: (במדבר ה') מלבד איל הכיפורים אשר יכפר בו עליו - הרי בכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר											◊
שדה היוצאה לכהנים ביובל - נותנה למשמר שפגע בו יובל.	[ר' חייא בר אבין]										◊
פגע בו בשבת, מאי?	איבעיא להו:										⋈
נותנה למשמר היוצא.	ר' חייא בר אמי משמיה דחולפנא:										◊
נמצאת אתה אומר: אחד יובל ואחד שביעית משמטין כאחד, אלא שהיובל בתחילתו והשמטה בסופה.	רב נחמן בר יצחק: תניא [גמי הכי]										◊
אדרבה, משום הכי הוא											⋈
אימא: מפני שהיובל כו'.											◊
בשלמא שביעית בסופה, דכתיב: (דברים ט"ו) מקץ שבע שנים תעשה שמטה, אלא יובל בתחילתו ביום הכיפורים הוא, דכתיב: (ויקרא כ"ה) ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם											⋈
הא מני? ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא											◊
דאמר: מר"ה הוא דחיל יובל.	ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										◊
שמעה חזקיה בר בילוטו ואזל אמר קמיה דר' אבהו, וליקיש מטלטלי לקרקעות	[חזקיה בר בילוטו]										⋈
לאו תנאי היא? דאיכא דמקיש ואיכא דלא מקיש, כמ"ד לא מקשינן.	[רבי אבהו]										◊
חרמי כהנים אין להם פדיון, אלא ניתנים לכהנים.											⋈
סתם חרמים לבדק הבית, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כל חרם קדש קדשים הוא לה'	ר' יהודה בן בתירא:										◊
סתם חרמים לכהנים, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו. א"כ, למה נאמר כל חרם קדש קדשים הוא לה'? שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים.	חכמים:										◊
מחרים אדם את קדשיו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים, אם נדר - נותן דמיהן, ואם נדבה - נותן את טובתן.											◊
שור זה עולה - אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להעלותו עולה אף על פי שאינו ראוי.											◊
הבכור בין תם בין בעל מום - מחרימין אותו וכיצד פוידם אותו? אומדין כמה אדם רוצה ליתן בבכור זה ליתנו לבן בתו או לבן אחותו.											◊
חרמי כהנים אין להן פדיון ונותנין לכהן.	תנו רבנן:										◊
חרמים כל זמן שהן בבית בעלים - הרי הן כהקדש לכל דבריהן, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כל חרם בישראל קדש קדשים הוא לה', נתנן לכהן - הרי הן לכל דבריהן כחולין, שנאמר: (במדבר י"ח) כל חרם בישראל לך יהיה.											◊
סתם חרמים לבדק הבית כו'.	ר' יהודה בן בתירא:										◊
בשלמא רבנן, כדקא מפריש טעמייהו ושעמא דרבי יהודה בן בתירא, אלא רבי יהודה בן בתירא האי כשדה החרם מאי עביד ליה?											⋈
מיבעיא ליה לכדתניא:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המקדיש שדהו	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ג	ב	א
מימרא										
(ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו - מה תלמוד לומר? מנין לכהן שהקדיש שדה חרמו, שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהנים והרי היא תחת ידי תהא שלי? ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כל שכן ת"ל: כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו, וכי מה למדנו משדה חרם מעתה? הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש שדה חרמו לשדה אחוזה של ישראל, מה שדה אחוזה של ישראל יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכהנים, אף שדה חרמו יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים.	[דתינא]								!	◊
ואידך?									ז	
מחרם החרם.	[חכמים]								!	◊
ואידך?									ז	
חרם החרם לא משמע ליה.									!	◊
ורבי יהודה בן בתירא, דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים מנא ליה?										ז
סבר ליה כרבי ישמעאל.	[רבי יהודה בן בתירא]									!
הלכה כרבי יהודה בן בתירא.	רב:									■
ורב שביק רבנן ועביד כרבי יהודה בן בתירא?										ז
ברייתא איפכא תניא.										!
שביק מתני' ועביד כברייתא?										ז
רב מתני' נמי איפכא תני.										!
מאי חזית דאפכת מתניתין מקמי ברייתא? נפוך ברייתא מקמי מתני'!										ז
רב גמריה גמיר.										!
אי הכי, כרבי יהודה בן בתירא, כרבנן מיבעי ליה										ז
הכי קאמר: למאי דאפכיתו ותניתו, הלכה כרבי יהודה בן בתירא.										!
ההוא גברא דאחרמינהו לנכסיה בפומבדיתא, אתא לקמיה דרב יהודה										○
שקול ארבעה זוזי ואחיל עלייהו ושדינהו בנהרא ולישתרו לך.	אמר ליה: [רב יהודה]									■
סתם חרמים לבדק הבית.	אלמא קסבר: [רב יהודה]									◆
כמאן? כשמואל										■
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל	דאמר: [שמואל]									■
אימר דאמר שמואל - שחיללו, לכתחלה מי אמר?										ז
הני מילי בזמן שבית המקדש קיים, משום פסידא, אבל בזמן הזה אפ"ל לכתחלה.										!
אי הכי, אפ"ל פרוטה נמן										ז
לפרסומי מלתא.										!
אי הואי התם, הוה יחיבנא כולהו לכהנים.	עולא:									■

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

מקרא-key	מאן דאמר	ערכין-המקדיש שדהו	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סתם הרמים לכהנים.	אלמא קסבר עולא:	מקרא-key										
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) עד שנת היובל יעבוד עמך, ואין שדה אחוזה נוהגת אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) ויצא ביובל ושב לאחוזתו, אין בתי ערי חומה נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לא יצא ביובל	מיתבי:	מקרא-key										
אין שדה הרמין נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ז) והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה' כשדה החרם	ר"ש בן יוחי:	מקרא-key										
אין גר תושב נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	ר"ש בן אלעזר:	מקרא-key										
מ"ט? אתיא טוב טוב, כתיב הכא: (דברים ט"ו) כי טוב לו עמך, וכתיב התם: (דברים כ"ג) בטוב לו לא תונגן	רב ביבי:	מקרא-key										
לא קשיא: הא במקרקעי, הא במטלטלי.		מקרא-key										
והא מעשה דפומבדיתא במקרקעי נמי הוה		מקרא-key										
מקרקעי דחוצה לארץ כמטלטלי דארץ ישראל דמי.		מקרא-key										
כתוב אחו אמר דנקי שוכתב אחו אמר לא יקיש, א א לומר דנקי ש שחי לכו נאמר לא יקיש, א א לומר לא יקיש - שהרי כבר נאמר תקדיש, הא כיצד? מקדישו אתה הקדש עלוי, ואי אתה מקדישו הקדש	רבי ישמעאל:	מקרא-key										
ורבנן?		מקרא-key										
(ויקרא כ"ז) אל תקדיש מיבעי ליה ללאו ותקדיש מיבעי ליה לכדתניא:	[רבנן]	מקרא-key										
מנין לנולד בכור בעדרו שמצוה להקדישו? שנאמר: (דברים ט"ו) הזכר תקדיש.	[תניא]	מקרא-key										
ורבי ישמעאל?		מקרא-key										
אי לא מקדיש ליה לא קדוש? קדושתו מרחם הוה וכיון דכי לא מקדיש ליה קדוש, לא צריך לאקדושיה.	[רבי ישמעאל]	מקרא-key										
הדרן עלך המקדיש שדהו		מקרא-key										

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ
המוכר את שדהו בשעת היובל - אינו מותר לגאול פחות משתי שנים, שנאמר: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך.												■
היתה שנת שדפון וירקון או שנת שביעית - אינו עולה לו מן המנין												■
נרה או הובירה - עולה לו מן המנין.												■
מכרה לו לפני ראש השנה והיא מליאה פירות - הרי זה אוכל ממנה שלש תבואות בשתי שנים.	רבי אלעזר:											■
המוכר שדהו בשעת היובל וכו'.												■
אינו גואל לא קתני אלא אינו מותר לגאול, אלמא איסורא נמי איכא, דאפילו קרקושי זויי נמי אסור												◊
ולא מיבעיא מוכר דקאי בעשה, דכתיב: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך, אלא אפילו לוקח נמי קאי בעשה, דבעינן (ויקרא כ"ה) שנים תקנה וליכא.												◊
המוכר שדהו בשנת היובל עצמה - רב אמר: מכורה ויוצאה	איתמר: [רב]											◆
אינה מכורה כל עיקר.	שמואל:											◆
מאי טעמא דשמואל?												^
קל וחומר, ומה מכורה כבר יוצאת עכשיו, שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר.												◊
ולרב לא אמרינן קל וחומר כי ה"ג?												⚡
יכול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה? אמרת קל וחומר, ומה מכורה כבר יוצאת עכשיו, שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר	והתניא:											⚡
התם לא הדרא מיוזבנא, הכא הדרא מיוזבנא.												◊
אחר היובל שנים תקנה - מלמד שמוכרין סמוך ליובל, מופלג מן היובל מנין? ת"ל: (ויקרא כ"ה) לפי רוב השנים ולפי מעוט השנים, ובשנת היובל עצמה לא ימכור, ואם מכר - אינה מכורה	מיתיבי:											⚡
אינה מכורה למספר שני תבואות, אבל מכורה היא ויוצאה.	אמר לך רב:											◊
ואי יוזבנוני מיוזבנא, תיקום ברשותיה עד בחר יובל, ובחר יובל ניכליה שני תבואות וניהדרה												⚡
אכלה שנה אחת לפני היובל - משלימין לו שנה אחרת אחר היובל	מי לא תניא:											⚡
התם נחית לאכילה, הכא לא נחית לאכילה.												◊
שמעית מיניה דמר שמואל תרתי, חדא הא, ואידך, המוכר עבדו לעובד כוכבים או בחוצה לארץ - יצא לחירות, חדא הדרי זביני וחדא לא הדרי זביני, ולא ידענא הי מיניה.	רב ענן:											◊
ניחזי אנן	רב יוסף:											■
המוכר עבדו בחו"ל - יצא לחירות וצריך גט שיהרור מרביו שני	מדתניא:											◊
ש"מ מדקרי ליה לשני רבו, אלמא לא הדרי זביני, וכי קאמר שמואל הכא אינה מכורה ומעות חורין.												◊
ורב ענן?												⚡
בריייתא לא שמיעא ליה ודשמואל ממאי דאינה מכורה ומעות חורין? דלמא אינה מכורה ומעות מתנה, מידי דהוה אמקדש אחותו	[רב ענן]											!!
המקדש אחותו - רב אמר: מעות חורין	דאיתמר: [רב]											◆
מעות מתנה.	שמואל:											◆
מאי חזית דקנסינן - ליה ללוקח? נקנסיה למוכר	אבוי לרב יוסף:											⚡
לאו עכברא גנב אלא חורא גנב.	אמר ליה: [רב יוסף]											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא											
אי לא עכברא, חורא מנא ליה?										ז	
מסתברא היכא דאיתיה לאיסורא קנסינן.											◊
היתה שנת שדפון כו'.											■
השתא הובירה עולה לו, נרה מיבעיא?											ז
נרה איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא: אמרינן ליה הב ליה דמי נירה וליסק, קמ"ל.											◊
מכרה לו כו'.	רבי אלעזר:										■
מנין שאם מכרה לו לפני ראש השנה מליאה פירות, שלא יאמר לו הנח לפני כדרך שהנחת לפני? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך, פעמים שאדם אוכל שלש תבואות בשתי שנים.	תניא, ר"א:										◊
מכרה לראשון במנה ומכר ראשון לשני במאתים - אינו מחשב אלא עם הראשון, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לאיש אשר מכר לו?											■
מכרה לראשון במאתים ומכרה הראשון לשני במנה - אינו מחשב אלא עם האחרון, שנאמר: (ויקרא כ"ה) וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף לאיש, לאיש אשר בתוכה.											■
לא ימכור ברחוק ויגאל בקרוב, ברעה - ויגאל ביפה, ולא ילוה ויגאל, ולא יגאל לחצאין											■
ובהקדש מותר בכלן, זה חומר בהדיוט מבהקדש.											■
מכרה לראשון במנה ומכרה ראשון לשני במאתים, מנין שאינו מחשב אלא עם הראשון? ת"ל: לאיש אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים ומכר הראשון לשני במנה, מנין שאין מחשב אלא עם השני? ת"ל: לאיש, לאיש אשר בתוכה, דברי רבי.	תנו רבנן: [רבי]										◊
מכרה לו במנה והשביחה ועמדה על מאתים, מנין שאינו מחשב אלא במנה, שנאמר: והשיב את העודף, העודף שבידו מכרה לו במאתים והכסיפה ועמדה על מנה, מנין שאין מחשב אלא במנה? שנאמר: והשיב את העודף, העודף שבקרקע.	רבי דוסתאי בן יהודה:										◊
מאי בינייהו?											▲
דאייקר וזל ואייקר.											◊
וממאי דלקולא? דלמא לחומרא											ז
לא ס"ד, דגמר (ויקרא כ"ה) גאולה (ויקרא כ"ה) גאולה מעבד עברי.											◊
והתם מנלן?											ז
נמכר במנה והשביח ועמד על מאתים, מנין שאין מחשבין אלא ממנה? שנאמר: (ויקרא כ"ה) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסיף ועמד על מנה, מנין שאין מחשבין אלא ממנה? שנאמר: (ויקרא כ"ה) כפי שניו ואין לי אלא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים שנגאל וידו על העליונה, נמכר לישראל מנין? ת"ל: (ויקרא כ"ה) שכיר (דברים ט"ו) שכיר לגזירה שוה.	דתניא:										◊
הריני כבן עזאי בשוקי טבריא.	אביי:										○
מכדי איכא למדרשינהו ולקולא ואיכא למדרשינהו לחומרא, ממאי דלקולא? אימא לחומרא	ההוא מרבנן לאביי:										▲
לא סלקא דעתך, מדאקיל רחמנא גביה	[אביי]										!
(דברים ט"ו) כי טוב לו עמך - עמך במאכל, עמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי קרקע, מכאן אמרו: הקונה עבד עברי, כקונה אדון לעצמו.	דתניא:										◊
אדרבה, נחמיר עליה מדרבי יוסי ברבי חנינא	[ההוא מרבנן]										ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מקרא-key	מאן דאמר	ערכין-המוכר שדהו	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו, שנאמר: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו, וכתוב: (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך, דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו	דאמר רבי יוסי בר' חנינא:	מימרא										◊
לא באת לידו עד שמוכר את ביתו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה.												⚡
מאי שנא התם דקאמר לא הרגיש, ומאי שנא הכא דקאמר לא באת לידו?												⚡
כדרב הונא												!
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:											⚡
הותרה לו ס"ד?												⚡
אלא אימא: נעשית לו כהיתר.												!
לא באת לידו עד שמוכר את בתו, שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה.												⚡
ואע"ג דבתו בהאי ענינא לא כתיבא, ניחא לאיניש דלייבין ברתיא ולא לייזף בריביתא, דאילו התם מיגרעא ואזלא, ואילו הכא קא מוספא ואזלא.												⚡
לא באת לידו לסוף שמוכר את עצמו, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא לך אלא לגר, שנאמר: לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר: או לעקר (משפחת גר) - זה הנמכר ונעשה משרת לעבודת כוכבים עצמה												⚡
הא אהדריה קרא	א"ל: [אביי]											⚡
הואיל והלך ומכר עצמו לעבודת כוכבים אידחה אבן אחר הנופל? ת"ל: (ויקרא כ"ה) גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו.	ותנא דבי רבי ישמעאל:											⚡
אימא: גאולה תהיה לו דלא ליטמע בעובדי כוכבים, ולעולם לענין פדיונו נחמך												!
כתיב: (ויקרא כ"ה) אם עוד רבות בשנים, וכתוב: (ויקרא כ"ה) אם מעט נשאר בשנים, וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות? אלא נתרבה כספו - מכסף מקנתו, נתמעט כספו - כפי שניו.	רב נחמן בר יצחק:											!
ואימא: היכא דעבד תרתי ופישיי ארבעי, ליתב ליה ארבע מכסף מקנתו, והיכא דעבד ארבע ופישיי תרתי, ליתב ליה תרתי כפי שניו												⚡
א"כ, נכתוב אם עוד רבות שנים, מאי בשנים? נתרבה כספו בשנים - מכסף מקנתו, נתמעט כספו בשנים - כפי שניו.												!
דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני.	רב יוסף:											■
לא ימכור ברחוק כו'.												■
מנא הני מילי?												^
(ויקרא כ"ה) והשיגה ידו - יד עצמו, שלא ילוה ויגאל ומצא - פרט למצוי, שלא ימכור ברחוק ויגאל בקרוב, ברע ויגאל ביפה כדי גאולתו - כדי גאולה הוא גואל ואינו גואל לחצאי.	דת"ר:											⚡
למימרא, דמצא השתא משמע												⚡
(דברים י"ט) ומצא - פרט לממצאי עצמו	ורמינהו:											⚡
אם משיצאה אבן מתחת ידו הוציא הלה את ראשו וקיבלה - פטור	מכאן אמר רבי אליעזר:											⚡
אלמא, מצא מידי דאיתיה מעיקרא משמע												⚡
הכא מענינא דקרא והכא מענינא דקרא, הכא דומיא דהשיגה ידו, מה השיגה ידו דהשתא, אף מצא נמי דהשתא והכא דומיא דיער, מה יער מילתא דאיתיה מעיקרא, אף מצא מילתא דאיתיה מעיקרא.	רבא:											⚡
ובהקדש כו'.												■

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- מעשה-story- O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof- !</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר, בזמן שהמוכר אוכל פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור	דתינאי: [ת"ק]									!	◇
אף בזמן שהלוקח אוכל פירות - מותר	רבי יהודה:									!	◇
מעשה בביתוס בן זונין שעשה שדהו מכר על פי ר"א בן עזריה, ולוקח אוכל פירות היה	אמר רבי יהודה:									!	
משם ראייה? מוכר אוכל פירות היה ולא לוקח.	אמרו לו:								ז	!	
מאי בנייהו?										^	
צד אחד ברבית איכא בנייהו										!	◇
צד אחד ברבית - אסור	תנא קמא סבר:									!	◇
צד אחד ברבית - מותר.	ר' יהודה סבר:									!	◇
דכולי עלמא צד אחד ברבית אסור, והכא ברבית על מנת להחזיר איכא בנייהו	רבא:									!	◇
אסור	מר סבר: [ת"ק]									!	◇
מותר.	ומר סבר: [ר"י]									!	◇
מת המוכר - יגאל בנו.											■
פשיטא										ז	
מהו דתינאי: (ויקרא כ"ה) ואיש כי ימכר בית מושב אמר רחמנא, והאי לאו מכר, קמשמע לן: (ויקרא כ"ה) והיתה גאולתו, מכל מקום.										!	◇
מת הלוקח - יגאל מיד בנו וכו'.											■
פשיטא										ז	
מהו דתינאי: (ויקרא כ"ה) לקונה אותו אמר רחמנא, והא לא קנה, קמ"ל: והיתה גאולתו, מכל מקום.										!	◇
איך מונין לו שנה אלא משעה שמכר כו'.											■
שנה - איני יודע אם שנה לראשון אם שנה לשני, כשהוא אומר: עד מלאות לו שנה תמימה, הוי שנה לראשון.	תנו רבנן:										■
למי חלוט?											^
לראשון חלוט	רבי אלעזר:									!	◇
לשני חלוט.	רבי יוחנן:									!	◇
בשלמא לר' אלעזר דלדידיה קא מנינן, אלא לרבי יוחנן מאי טעמא?										ז	
מה מכר לו ראשון לשני? כל זכות שתבא לידו.	רבי אבא בר ממל:									!	◇
מכר שני בתי ערי חומה, אחד בחמשה עשר באדר הראשון ואחד באחד באדר השני, זה שמכר לו באדר השני, כיון שהגיע יום אחד באדר של שנה הבאה עלתה לו שנה, זה שמכר לו בחמשה עשר של אדר הראשון, לא עלתה לו שנה עד חמשה עשר באדר של שנה הבאה.	רבי אבא בר ממל:										■
ולימא ליה: אנא קדים שחון נורא מקמא דיך	מתקיף לה רבינא:									ז	
משום דאמר ליה: את נחת לעיבורא.										!	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מקרא-key	מאן דאמר	ערכין-המוכר שדהו	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	רבי אבא בר ממל:	נולדו לו שני טלאים, אחד בחמשה עשר של אדר הראשון ואחד באדר השני, זה שנולד באדר השני, כיון שהגיע יום אחד באדר של שנה הבאה עלתה לו שנה, זה שנולד לו בחמשה עשר באדר הראשון, לא עלתה לו שנה עד חמשה עשר באדר של שנה הבאה.										
	מתקף לה רבינא:	ולימא ליה: אנא קדים אכיל ירקא מקמא דיךך										
		משום דאמר ליה: את נחתת לעיבורא, אנא לא נחיתנא לעיבורא.										
		הא תו למה לי? היינו הך										
		מהו דתימא: התם דכתיב תמימה, אבל הכא דלא כתיב תמימה לא, קמ"ל דשנה שנה מהדדי גמרי.										
	[רבי]	כשהוא אומר תמימה כו', רבי אומר: ליתן לו שנה ועיבורה.										
	ת"ר: [רבי]	(ויקרא כ"ה) שנה תמימה - רבי אומר: מונה שלש מאות ושישים וחמשה ימים כמנין ימות החמה										
	חכמים:	מונה שנים עשר חודש מיום ליום, ואם נתעברה השנה - נתעברה לו.										
		הגיע יום שנים עשר חודש ולא נגאל כו'.										
	ת"ר:	לצמיתות - לחלוטין.										
		דבר אחר: לצמיתות - לרבות את המתנה.										
		מאי טעמא?										
		צמית צמיתות.										
	[רבנן]	אמר רבנן רבנן קמיה דרב פפא: כמאן? דלא כר"מ										
	[ר"מ]	דאי כר"מ, האמר: מתנה אינה כמכר										
	רב פפא:	אפילו תימא ר"מ, שאני הכא, דרבי רחמנא לצמיתות.										
		רבנן לרב פפא, ואמר לה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:										
		והא גבי יובל דכתיב תשובו - לרבות את המתנה, ור"מ לא קא מרבין										
		אלא הא ודאי דלא כר"מ.										
	ת"ר:	המקדיש בית בבתי ערי חומה - הרי זה גואל מיד וגואל לעולם, גאלו אחר מיד הקדש, הגיע יום שנים עשר חודש ולא נגאל - היה חלוט לו.										
		מנא ה"מ?										
	שמואל:	דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) לקונה אותו, ואפילו מיד הקדש.										
		ולחלטיה הקדש										
		אמר קרא: לדורותי, יצא הקדש שאין לו דורות.										
		לא יצא ביוכל למה לי?										
	רב ספרא:	לא נצרכא אלא למוכר בית בבתי ערי חומה ופגע בו יובל בתוך שנתו, סד"א ליפוק ביוכל, קמ"ל: לא יצא ביוכל.										
	[הלל]	בראשונה היה נטמן יום שנים עשר חודש, כדי שיהא חלוט לו. התקין הלל שיהא חולש מעותיו ללשכה, ויהא שובר את הדלת ונכנס, אימתי שירצה הלוי יבא ויטול את מעותיו.										
	רבא:	מתקנתו של הלל, הרי זה גיטין על מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו, מדעתו - מגורשת, בעל כרחו - אינה מגורשת. מדאיצטריך ליה להלל לתקוני נתינה בעל כרחו הוא נתינה, הא בעלמא נתינה בעל כרחו לא היא נתינה.										

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	---

מקרא-key:	מאן דאמר	ערכין-המוכר שדהו	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיתקף לה רב פפא, ואיתמא רב שמי בר אשי:	מיתקף לה רב פפא, ואיתמא רב שמי בר אשי:	ודילמא כי איצטריכא ליה להלל לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.										
איכא דאמרי, אמר רבא:	איכא דאמרי, אמר רבא:	מתקנתו של הלל, הרי זה גיטיך על מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו, - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה וכי איצטריך ליה להלל לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.										
מיתקף לה רב פפא, ואיתמא רב שמי בר אשי:	מיתקף לה רב פפא, ואיתמא רב שמי בר אשי:	ודילמא בין בפניו בין שלא בפניו - מדעתו אין, בעל כרחו לא והלל מאי דאיצטריך ליה תקין.										
[ת"ק]	[ת"ק]	כל שהוא לפנים מן החומה הרי הוא כבתי ערי חומה, חוץ מן השדות										
רבי מאיר:	רבי מאיר:	אף השדות.										
[רבי יהודה]	[רבי יהודה]	בית הבנוי בחומה - ר' יהודה אומר: אינו כבתי ערי חומה										
ר"ש:	ר"ש:	כותל החיצון היא חומתו.										
ת"ר: [רבי יהודה]	ת"ר: [רבי יהודה]	בית - אין לי אלא בית מנין לרבות בתי בדים ובתי מרחצאות, ומגדלות, ושובכין, ובורות ושיחין ומערות? ת"ל: (ויקרא כ"ה) אשר בעיר, יכול שאני מרבה אף השדות? ת"ל: בית, דברי רבי יהודה										
ר"מ:	ר"מ:	בית - אין לי אלא בית מנין לרבות בתי בדים ובתי מרחצאות, ומגדלות ושובכין, ובורות ושיחין ומערות, ואפילו שדות? ת"ל: אשר בעיר.										
		ואלא הא כתיב בית										
רב חסדא אמר רב קטינא:	רב חסדא אמר רב קטינא:	חולסית ומצולה איכא ביניהו										
והתניא: [ר"מ]	והתניא: [ר"מ]	חולסית ומצולה - ר"מ אומר: כבתים										
רבי יהודה:	רבי יהודה:	אומר: כשדות.										
[רבי יהודה]	[רבי יהודה]	בית הבנוי בחומה - ר' יהודה אומר: אינו כבתי ערי חומה וכו'.										
רבי יוחנן:	רבי יוחנן:	ושניהם מקרא אחד דרשו: (יהושע ב') ותורידם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת										
רבי שמעון סבר:	רבי שמעון סבר:	כפשטיה דקרא										
ורבי יהודה סבר:	ורבי יהודה סבר:	בחומה היא יושבת, ולא בעיר חומה.										
		עיר שגגותיה חומתה, ושאינה מוקפת חומה מימות יהושע בן נון - אינה כבתי ערי חומה.										
		ואלו הן בתי ערי חומה: שלש חצרות של שני בתים מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, כגון קצרה הישנה של ציפורי, וחקרה של גוש חלב, ויודפת הישנה, וגמלא, וגדוד, וחדיד, ואוננו, וירושלים, וכן כיוצא בהן.										
ת"ר:	ת"ר:	חומה - ולא שור איגר, סביב - פרט לטבריה שימה חומתה										
רבי אלעזר בר יוסי:	רבי אלעזר בר יוסי:	(ויקרא כ"ה) אשר לוא חומה - אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן.										
		ואלו הן בתי ערי חומה כו'.										
תנא:	תנא:	גמלא בגליל, וגדוד בעבר הירדן, וחדיד ואוננו וירושלים ביהודה.										
		מאי קאמר?										
אביי:	אביי:	הכי קאמר: עד גמלא בגליל, עד גדוד בעבר הירדן, וחדיד ואוננו וירושלים ביהודה.										
רבא:	רבא:	גמלא - בגליל, לאפוקי גמלא דשאר ארצות, גדוד - בעבר הירדן, לאפוקי גדוד דשאר ארצות, אינך דלא איכא דכתייהו לא איצטריך ליה.										
		ירושלים מי מיהלט בה בית?										
והתניא:	והתניא:	עשרה דברים נאמרו בירושלים, אין הבית הלז בה										
רבי יוחנן:	רבי יוחנן:	כירושלים - דמוקפת חומה מימות יהושע בן נון, ולא כירושלים - דאילו ירושלים אין הבית הלז בה, ואילו הכא הבית הלז בהן.										

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב אשי: לאו אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי:								!
	ה"נ תרי ירושלים הוו.								!
	למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשום, אבל ראשונות בטלו משבטלה קדושת הארץ.								■
	קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא.								■
	וכי אלו בלבד היו? והלא כבר נאמר: (דברים ג') ששים עיר כל חבל ארגוב כל אלה ערים בצורות אלא למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשום								⚡
	קידשום? הא אמרינן לקמן דלא צריך לקדושינהו								⚡
	אלא מנאום ולא אלו בלבד, אלא כל שתעלה לך מסורת בידך מאבותיך שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון - כל מצות הללו נוהגות בה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא								!
	איבעית אימא: תרי תנאי ואליא דר' ישמעאל.								!
	ואיבעית אימא: חד מינייהו ר' אלעזר בר יוסי אמרה								!
	אשר לוא חומה - א"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן.								!
	מאי טעמא דמ"ד: קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא?								^
	דכתיב: (נחמיה ח') ויעשו בני הגולה השבים מן השבי סוכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל וגו' ותהי שמחה גדולה מאד								!
	אפשר בא ודל ועשו סוכות בא שלמה ולא עשה סוכות עד שבא עזרא?								⚡
	אלא מקיש ביאתם בימי עזרא לביאתם בימי יהושע, מה ביאתם בימי יהושע מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה, אף ביאתם בימי עזרא מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה								!
	ואומר: (דברים ל') והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, מקיש ירושתך לירשת אבותיך, מה ירושת אבותיך בחידוש כל דברים הללו, אף ירושתך בחידוש כל דברים הללו.								!
	ואידך?								⚡
	דבעי רחמי על יצר דעבודה זרה ובטליה, ואגין זכותא עלייהו כי סוכה. והיינו דקא קפיד קרא עילויה דיהושע, דבכל דוכתא כתיב יהושע והכא כתיב (נחמיה ח') ישוע, בשלמא משה לא בעא רחמי, דלא הוה זכותא דארץ ישראל, אלא יהושע דהוה ליה זכותא דארץ ישראל, אמאי לא ליבעי רחמי.								!
	והא כתיב: אשר ירשו אבותיך וירשתה								⚡
	הכי קאמר: כיון דירשו אבותיך וירשתה.								!
	ומי מנו שמיטין ויובלות? השתא משגלו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט מנשה בטלו יובלות, עזרא דכתיב ביה: (עזרא ב') כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים ושש מאות וששים הוה מני?								⚡
	משגלו שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט מנשה בטלו יובלות, שנאמר: (ויקרא כ"ה) וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה, בזמן שכל יושביה עליה ולא בזמן שגלו מקצתן. יכול היו עליה והן מעורבין, שבט בנימין ביהודה ושבט יהודה בבנימין, יהא יובל נוהג? תלמוד לומר: לכל יושביה, בזמן שיושביה כתיקונן ולא בזמן שהן מעורבין.	דתניא:							⚡
	מנו יובלות לקדש שמיטין.	רב נחמן בר יצחק:							!
	שנת חמשים אינה מן המנין	הניחא לרבנן דאמרי:							⚡
	שנת חמשים עולה לכאן ולכאן	אלא לרבי יהודה דאמר:							⚡
	למה לי? בשמיטין סגיא								⚡
	הא ודאי דלא כרבי יהודה.								!

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
ממכר	ולא מנו שמיטין ויובלות? והכתיב: (ירמיהו ל"ד) מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך	⚡									◊
	מקץ שבע שנים, והכתיב: (דברים ט"ו) ועבדך שש שנים והיוגן בהו:	⚡									◊
	שש לנמכר ושבע לנרצע	!	⚡								◊
	ההוא בתוכחה כתיב, וקאמר נביא: השלחתם.	!									◊
	והכתיב: (ירמיהו ל"ד) וישמעו וישלחו	⚡									◊
	ירמיה החזירן ויאשיהו בן אמון מלך עליהן.	!									◊
	ומנא לן הדודר?	^									◊
	דכתיב: (יחזקאל ז') כי המוכר אל הממכר לא ישוב	!	■								◊
	אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא, מלמד שהחזירן ירמיה.	!									◊
	ומנלן דיאשיהו מלך עליהן?	^									◊
	דכתיב: (מלכים ב' כ"ג) ויאמר מה הציון הלז אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים על המזבח בית אל	!	■								◊
	וכי מה טיבו של יאשיהו בבית אל? אלא כשהחזירן ירמיהו, יאשיהו מלך עליהם.	!									◊
	בתי החצרים נותנין להם כח יפה שבבתי ערי חומה וכח יפה שבשדות, ונגאלין מיד וכל שנים עשר חדש כבתים, ויוצאין ביובל ובגרעון כסף כשדות.										■
	(ויקרא כ"ה) על שדה הארץ יחשב - הקישו הכתוב לשדה אחוזה, מה שדה אחוזה יוצא ביובל ובגרעון כסף, אף בתי החצרים יוצאין ביובל ובגרעון כסף										■
	אי מה שדה אחוזה אינה נגאלת בפחות משתי שנים, אף בתי החצרים אינם נגאלים בפחות משתי שנים? ת"ל: (ויקרא כ"ה) גאולה תהיה לו, מיד										■
	הואיל ונתת להם כח יפה שבשדות וכח יפה שבבתים, יכול לא יצאו ביובל? ת"ל: (ויקרא כ"ה) וביובל יצא.										■
	מאי קאמר?										⚡
	רבי הונא: ליה? אי לבתי ערי חומה מדמית ליה - איחילי ליה ללוקח, אי לשדה אחוזה מדמית ליה - לכהנים נפקא.										!
	מאי איריא גאלו אחר? אפילו לא גאלו נמי										⚡
	שלא יאמרו: הקדש יוצא בלא פדיון.										!
	מנלן?										^
	מבן לוי, ומה בן לוי שיפה כחו בממכרו הורע כחו בהקדשו, ישראל שהורע כחו בממכרו אין דין שהורע כחו בהקדשו.										!
	והתם מנלן?										⚡
	(ויקרא כ"ה) ויצא ממכר - שומע אני אפילו עבדיו מטלטליו ושטריו, ת"ל: בית ועיר אחוזתו, מה ת"ל ממכר? ממכר יוצא בחנם, ואין הקדש יוצא בחנם אלא בפדיון.										!
	ופליגא דר' אושעיא										■
	הכל היו בכלל (ויקרא כ"ו) ונתן הכסף וקם לו, כשפרט הכתוב בשדה אחוזה (ויקרא כ"ה) והיה השדה בצאתו ביובל קדש לה' כשדה החרם, שדה הוא דפרק ליה ונפקא לכהנים, אבל הנך כדקיימי קיימי.										■
	וביובל יצא למה ליה?										⚡

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב פפא:										!
לא נצרכא, אלא למוכר בית בבתי החצרים ופגע בו ויבל בשנה שניה, למאי מדמית ליה? אי לבתי ערי חומה מדמית ליה - איחלט ליה ללוקח, אי לשדה אחוזה מדמית ליה - השלמה בעי, להכי אצטריך וביובל יצא.											
תניא כוותיה דרב הונא ותיובתא דרבי אושעיא:											
המקדיש בית בבתי החצרים - הרי זה גואל מיד וגואלו לעולם גאלו אחר מיד הקדש, הגיע יובל ולא נגאל - חוזר לבעלים ביובל.	[תניא]										
ואלו הן בתי החצרים: שני חצרים של שני בתים, אע"פ שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון - הרי הן כבתי חצרים.											
ממשמע שנאמר (ויקרא כ"ה) בתי החצרים, איני יודע שאין להם חומה? מה ת"ל אשר אין להם חומה? שאף על פי שיש להם חומה כמי שאין להם חומה	ת"ר:										
וכמה הן בתים? שנים חצרות? שנים-שתי חצרות של שני שני בתים.											
ואימא: בית וחצר											
אם כן, ליכתוב רחמנא חצרים.											
וכי תימא, אי כתב רחמנא חצרים חצר בלא בית משמע											
ההוא קרפף איקרי.											
ישראל שירש אביו אמו לוי - אינו גואל כסדר הזה, וכן לוי שירש את אביו ישראל - אינו גואל כסדר הזה, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי בתי ערי הלויים היא אחוזתם, עד שיהא לוי וערי הלויים, דברי רבי	[רבי]										
אין דברים הללו אמורים אלא בערי הלויים.	חכמים:										
ואלא כמאן? כבן לוי? והדר תני: עד שיהא לוי וערי הלויים?											
אימא: אינו גואל אלא כסדר הזה עד שיהא לוי וערי הלויים, דברי רבי.	[רבי]										
בשלמא ערי הלויים, דכתיב: כי בתי ערי הלויים, אלא לוי מגלן?											
דכתיב: (ויקרא כ"ה) ואשר יגאל מן הלויים.											
ואשר יגאל מן הלויים - יכול לוי מירשאל יגאל, שזה יפה כחו וזה הורע כחו, אבל לוי מלוי לא, שזה יפה כחו וזה יפה כחו? תלמוד לומר: מן הלויים, מן הלויים - ולא כל הלויים, פרט לבן לוי, ממזר ונתין.	תניא:										
אין דברים הללו אמורים אלא בערי הלויים, אבל עד שיהא לוי לא אמרינן.	חכמים:										
אין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה, ולא מגרש עיר ולא עיר מגרש.	[ת"ק]										
במה דברים אמורים - בערי הלויים, אבל בערי ישראל עושין שדה מגרש (ולא) מגרש שדה, מגרש עיר ולא עיר מגרש, שלא יחריבו את ערי ישראל.	רבי אלעזר:										
הכהנים והלויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם, שנאמר: (ויקרא כ"ה) גאולת עולם תהיה ללויים.											
במה דברים אמורים - בערי הלויים, אבל בערי ישראל עושין וכו'.	רבי אלעזר:										
דכולי עלמא מיהא בדלויים לא משנינן, מנא הני מילי?											
דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) ושדה מגרש עריהם לא ימכר, מאי לא ימכר? אילימא לא ימכר כלל, והא מדכתיב גאולת עולם תהיה ללויים, מכלל דמזבני אלא מאי לא ימכר? לא ישנה.											
הכהנים והלויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם.	ת"ר:										
גאולת עולם תהיה ללויים - מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך, יכול אף זה כן? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ה) גאולת עולם תהיה ללויים											
ולפי שנאמר: (ויקרא כ"ה) והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה', יכול אף זה כן? ת"ל: גאולת עולם תהיה ללויים											
ולפי שנאמר: (ויקרא כ"ה) וקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה לצמיתות, יכול אף זה כן? ת"ל: גאולת עולם תהיה ללויים.											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

ערכין-המוכר שדהו	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא											
בשלמא הני תרתי לחיי, אלא בתי ערי חומה ללויים מי אית להו?										⚡	
ערים הללו אין עושין אותן לא כפרים קטנים ולא כרכים גדולים אלא עירות בינוניות	והתניא:									■	⚡
לא קשיא: כאן שהוקף ולבסוף ישב, כאן שישב ולבסוף הוקף.	רב כהנא:									!	⚡
וכי האי גוונא מי היא חומה?										⚡	
(ויקרא כ"ה) ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה - שהוקף ולבסוף ישב, ולא שישב ולבסוף הוקף יכול אפילו הקיפה ישראל? נאמר כאן חומה ונאמר להלן חומה, מה להלן עובדי כוכבים, אף כאן עובדי כוכבים יכול אפילו הקיפה עובדי כוכבים לאחר מכן? נאמר להלן חומה ונאמר כאן חומה, מה להלן עובדי כוכבים קודם לכן, אף כאן עובדי כוכבים קודם לכן	והתניא:									■	⚡
כגון שנפלו להן הן ונגרשיהן.	תרגמה רב יוסף בריה דרב סלא חסידא קמיה דרב פפא:									!	⚡
והא למיסתרינהו קיימן										⚡	
איצטריך, ס"א: אדמסתתרי מסתתרי אי מיזדבני ליחלטו, קמ"ל.	רב אשי:									!	⚡
(ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו - מה ת"ל? מנין לכהן שהקדיש שדה חרמו, שלא יאמר: הואיל ויוצא לכהנים והרי היא תחת ידי תהא שלי? ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כ"ש ת"ל: והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה' כשדה החרם, וכי מה למדנו משדה החרם מעתה? ה"ז בא ללמד ונמצא למד, מקיש שדה חרמו לשדה אחוזה של ישראל, מה שדה אחוזה של ישראל יוצא מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים, אף שדה חרמו יוצא מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים.	תנו רבנן:										■
בשל אחרים אני זוכה.	אמר מר:										■
מי דמי? התם זוכה בעלמא, הכא קא שקיל ליה											⚡
איצטריך, ס"ד אמנא: הואיל וכתוב (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו, הא נמי כי קדשיו דמיא.	רמי בר חמא:										!
מי דמי? קדשיו לאו ברשותו, הכא ברשותו											⚡
איצטריך, ס"ד אמנא: הואיל וכתוב (ויקרא כ"ה) כי אחוזת עולם הוא להם, הא נמי אחוזתו היא, קמ"ל אחוזתו, אחוזתו אין, חרמו לא.	אלא אמר רב נחמן:										!
הדרן עלך המוכר שדהו וסליקא לה מסכת ערכין											⚡